

1. Art. 13 B lit. f) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on regulacji krajowej przewidującej zwolnienie z podatku VAT wszystkich rodzajów gier losowych oraz automatów do gry, które są zarządzane lub eksploatowane w autoryzowanych, publicznych kasynach, gdy tymczasem wykonywanie tej samej działalności przez podmioty nieprowadzące takich kasyn nie korzysta z tego zwolnienia.
2. Art. 13 B lit. f) szóstej dyrektywy ma bezpośredni skutek, w tym znaczeniu, że podmiot zarządzający grą losową lub eksploatujący automat do gry losowej może powołać się na ten przepis przed sądem krajowym, aby zapobiec zastosowaniu niezgodnych z nim przepisów prawa krajowego.

(¹) Dz.U. C 70 z dnia 22.03.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 17 lutego 2005 r.

w sprawie C-134/03 **Viacom Outdoor Srl** przeciwko **Giotto Immobilier SARL** (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Giudice di pace di Genova-Voltri) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Konkurencja — Usługi rozwieszania plakatów zawierających informacje reklamowe — Uregulowanie krajowe ustanawiające gminny podatek od reklamy — Świadczenie przez gminy usługi publicznego rozwieszania plakatów — Prawo gmin do regulowania świadczenia usług rozwieszania plakatów zawierających informacje reklamowe — Opodatkowanie wewnętrzne nie dyskryminacyjne)

(2005/C 93/03)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-134/03 mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 25 marca 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Giudice di pace di Genova-Voltri, postanowieniem z dnia 10 marca 2003 r., w postępowaniu: **Viacom Outdoor Srl** przeciwko **Giotto Immobilier SARL**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský i U. Lohmus, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 17 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 82 WE, art. 86 WE, art. 87 WE i art. 88 WE są niedopuszczalne.
- 2) Art. 49 WE nie stoi na przeszkodzie pobieraniu podatku, takiego jak gminny podatek od reklamy, ustanowionego przez decreto legislativo n° 507 – Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni (dekret ustawowy nr 507 – Rewizja i harmonizacja gminnego podatku od reklamy i opłaty za rozwieszanie plakatów) z dnia 15 listopada 1993 r.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 24 lutego 2005 r.

w sprawie C-320/04 **Komisja Wspólnot Europejskich** przeciwko **Wielkiemu Księstwu Luksemburga** (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2000/43/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2005/C 93/04)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-320/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 27 lipca 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M.D. Martin) przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (pełnomocnik: S. Schreiner), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J. Makarczyk i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 24 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 228 z 10.9.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 24 lutego 2005 r.

w sprawie C-327/04: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2000/43/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2005/C 93/05)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-327/04, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: D. Martin i M. Huttunen) przeciwko Republice Finlandii (pełnomocnik: T. Pynnä), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom Państwa w trybie art. 226 WE, złożoną w dniu 27 lipca 2004 r., Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J. Makarczyk i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 24 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie przyjmując w odniesieniu do prowincji Åland przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
2. Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 239 z 25.09.2004.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 1 grudnia 2004 r.

w sprawie C-498/01 P Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) przeciwko Zapf Creation AG (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Art. 7 ust. 1 lit. b) i c) — Syntagma „New Born Baby” — Umorzenie postępowania)

(2005/C 93/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-498/01 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie 49 Statutu Trybunału Sprawiedliwości WE, które wpłynęło w dniu 20 grudnia 2001 r., wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), (pełnomocnicy: A. von Mühlendahl, M. Schennen oraz C. Røhl Søberg) popierany przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnicy: K. Manji, wspierany przez M. Tappina), w której drugą stroną była Zapf Creation AG, z siedzibą w Rödental (Niemcy), (adwokaci: A. Kockläuner i S. Zech), Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissechet (sprawozdawca) oraz R. Schintgen, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 1 grudnia 2004 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

1. Postępowanie w przedmiocie odwołania Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zostaje umorzone.
2. Zapf Creation AG zostaje obciążona kosztami w niniejszej instancji.
3. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 56 du 02.03.2002.